

100 af dens Paragraffer ere i Livskraft, i Praksis og Udøvelse den Dag i Dag. I Loven af 12. April 1910 er det nemlig i § 8 vedtaget om Procesmaaden for den faste Voldgiftsret, at med de nødvendige Forandringer gælde „de for borgerlige Sager gældende Grundsætninger i Loven om Rettens Pleje, 2den Bog, samt Kap. 26—29. Den i Lovens Kap. 38 angivne særlige Procesmaade er anvendelig.“ Det vil sige, at over 100 Paragraffer af Retsplejeloven anvendes altsaa i Øjeblikket ved en bestaaende og i fuld Funktion værende Domstol. Og den Lov, tror jeg virkelig, det ærede Medlem maa give mig Ret i, kan ikke skaffes ud af Verden ved en Dagsorden; der skal mere til. Den fungerer vist ganske brillant ved den paagældende Ret.

Dernæst kom det ærede Medlem til Bekostningsspørgsmaalet og sagde, at jeg havde udtalt mig forvirret eller uklart, eller hvad det nu var, men det glæder mig dog alligevel, at det ærede Medlem har forstaaet mig, idet han har udtalt det, som egentlig er Kvintessensen i det hele, nemlig, at den Retsplejelov, som er vedtagen, koster 700,000 Kr. Det har jeg ogsaa sagt. Hvad de Love koste, som Rigsdagen endnu ikke har vedtaget, men senere skal vedtage, skal man næsten være Spaamand for at forudse. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem kan sige, at det kommer op paa Millioner. Det, jeg vilde have tilføjet, da jeg første Gang havde Ordet — jeg havde noteret det, men glemte det —, var dette, at i de 700,000 Kr. er medtaget de forøgede Udgifter til Delinkventomkostninger, nemlig de forøgede Udgifter til Anklagere og Forsvarere; men medtagne i de 700,000 Kr. ere ikke de Udgifter, som kunne foranlediges ved en forøget Politistyrke. Der er Forholdet saaledes i Øjeblikket, at Polititudgifterne, altsaa Lønninger til Politibetjente og lignende, udredes af Kommunerne, og i det Lovforslag, der var forelagt Landstinget, var Tanken den, at Staten skulde overtage Halvdelen af disse Udgifter. Derforuden er der i anden Afdeling af Lovforslaget foreslaaet Oprettelse af et Statspoliti, væsentlig bestemt til at forrette Opdagelsesgerning og bestaaende af 20 Mand. Det er min Tanke, det udtalte jeg ogsaa første Gang, jeg havde Ordet, at de Udgifter, som nu hvile paa Kommunerne til Politi- og Delinkventomkostninger, maa vi lade blive hos Kommunerne, da Tidspunktet ikke er til nu at vælte dem over paa Staten. Derimod er det min Tanke, at til det

særlige Korps, som tænkes oprettet, og som er foreslaaet til 20 + 1 Politiassistent, skulde Staten betale Udgifterne. De vare kalkulerede af Justitsministeriet i min Forgængers Tid til 40—50,000 Kr. Jeg tror, det maa komme noget højere op, men det er af de Tal, der kan være Tale om.

Saa blev i det Forslag, som var forelagt Landstinget, Udgifterne til det nuværende Politi noget forøgede, selve Politistyrken blev ogsaa noget forøget, men kun med 20 Mand, saa det spiller ikke nogen Rolle, men man beregnede Lønningerne til Politibetjentene noget højere. Det er et Spørgsmaal, om det kan gøres paa det nuværende Tidspunkt eller ej. Blandt de Udgifter, der i øvrigt vare opførte i den paagældende Skrivelse af 15. December, var 100,000 Kr. til Københavns Politi. Hele Lovhjemlen dertil er § 135, der kun lyder saaledes: „Det københavnske Politis Ordning berøres ikke af nærværende Lov — det bliver altsaa ganske uforandret —, det forbeholdes at underkaste Bestemmelserne om Statens Tilskud til Københavns Politi et Gennemsyn“. Ja, dette forbeholdes, men om dette Gennemsyn behøver at koste Staten 100,000 Kr., og navnlig om det behøver at ske nu, det er dog et andet Spørgsmaal. Hvad dernæst Udgifterne en Gang for alle til Retsbygningerne angaar, vil jeg sige, at det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem formener, at jeg i min første Udtalelse har villet udtale nogen som helst Ringeagt enten mod ham eller mod en tidligere Justitsminister. Hverken i min Tone eller nogen som helst Udtalelse maa det ærede Medlem opfatte nogen som helst Ringeagt — det være langt fra mig. Det ærede Medlem hørte jo ikke en Gang min Tale, saa Tonen kan det ærede Medlem dog ikke bedømme. Det, jeg sagde, var dette, at jeg læste det igennem paa en Formiddag, og saa lagde jeg det til Side. Naar en Minister faar et Forslag, der koster 5,400,000 Kr., er man virkelig nødt til at lægge det til Side, det kan ikke nytte at bygge paa det, man maa hellere anvende sine Kræfter paa at finde noget billigere. Jeg sagde, at jeg læste Forslaget, og jeg læste det ogsaa grundigt igennem, hvad min ærede Formand indrømmer, at han ikke har gjort. Det er ikke saa vanskeligt at læse igennem. Jeg skal vise ærede Medlemmer det. Det er ikke mere end 4 Sider, og saa er der Fremstillingen fra Arkitekten, et Ark, det er dette her. Det kan man læse igennem paa en Formiddag. Det ærede Medlem erklærede —